

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 18. april 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mic Hedengran Helander
Sagsnr.: 2023-0030-8622
Dok.: 2792756

Besvarelse af spørgsmål nr. 515 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 515 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. marts 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 515 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om det er korrekt, at hvis den stalkede ikke forholder sig passiv, f.eks. ved at reagere på kontakten eller lade sig provokere, så anses det ikke længere for at være en stalkingsag? Hvis dette er korrekt, bedes ministeren redegøre for, om det er hensigtsmæssigt, herunder redegøre for hvor grænsen går mellem konflikt og stalking.”

Svar:

Ifølge straffelovens § 242 straffes den, der på en måde, som er egnet til at krænke en anden persons fred, systematisk og vedvarende kontakter, forfølger eller på anden måde chikanerer den pågældende, for stalking med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Det følger af forarbejderne til straffelovens § 242, at det er en forudsætning for at ifalde straf for overtrædelse af bestemmelsen, at der er det fornødne forsæt. Gerningspersonen skal have forsæt i relation til samtlige objektive momenter. Der henvises til Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 15 som fremsat, s. 14.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at har forurettede og gerningspersonen ikke haft nogen form for kontakt forud for adfærden, vil en lang række henvendelser fra gerningspersonen, f.eks. ved fremsendelse af gaver, breve, beskeder eller fysisk kontakt, kunne antyde, at gerningspersonen må have indset, at adfærden var egnet til at krænke forurettedes fred. Det vil dog afhænge af de nærmere omstændigheder i den konkrete sag, hvorvidt det må formodes, at gerningspersonen måtte vide, at forurettede ikke ønskede kontakt. Der henvises til Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 15 som fremsat, s. 15.

Desuden fremgår det af forarbejderne, at det i alle tilfælde er afgørende, om der er tale om en af gerningspersonen initieret henvendelse til den forurettede. En adfærd vil således som udgangspunkt ikke være egnet til at udgøre en krænkelse af forurettedes fred, hvis forurettede selv har initieret kontakt til gerningspersonen. Der henvises til Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 15 som fremsat, s. 15.

Endelig fremgår det, at forsæt eksempelvis vil kunne foreligge, hvis forurettede på en klar og utvetydig måde – enten i ord eller handlinger – over

for gerningspersonen har tilkendegivet, at den udviste adfærd er uønsket. Hvis forurettedes adfærd ikke klart og utvetydigt indikerer, at denne ikke ønsker kontakt med gerningspersonen, vil den efter omstændighederne kunne udelukke, at gerningspersonen havde det fornødne forsæt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis forurettede har frabedt sig kontakt, men efterfølgende selv kontakter gerningspersonen. Forudgående tilkendegivelser fra forurettede om, at denne ikke ønsker kontakt, er dog ikke en betingelse for, at gerningspersonen har haft det fornødne forsæt. Forfølgelse eller kontakt mv. af en person, som ikke har en forudgående relation til gerningspersonen, vil derfor efter omstændighederne også kunne være omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde. Der henvises til Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 15 som fremsat, s. 15.